

LESI ZOLTÁN

Láz

*A szobádból egy árnyék
látogat, csavarokat teker
ki az ablakból. A hasam fájni
fog amint meglátom. Kérlek,
engedj estére magad mellé,
ne hagyd, megint az ajtó
előtt aludjak, bár a nyöszörgést
megszoktam, olyankor nem vagy
egyedül. Egyszer kicsire nőtem
és elbújtam nálad, kilestelek,
hogy tudjam ez fáj vagy élvezed.
Lélegzésed lenne az esti mese,
de tudom nem alkuszunk, ezért
zseblámpával gyújtom fel a lakást.
Hiába kergetőzünk, ha nem bújok
át az asztal alatt, nem ütöm be
a fejem. És sírtam is, de megérte,
mert ha lázas arccal,
de nálad várom a reggelit.*

Török szőnyeg

*Egy vidámpark előtt ácsorogtunk, apuval
a pénztárnál lassultunk. Az emberson
mögött megjátszott nyugalomban álltunk balról
jobbra, mint ajándékosztás előtt. Múlt héten
csomagoltuk ki a karácsonyfát. Anyu,*

*mint egy pár korcsolya eleszúzott a jégen,
nem láttuk többé, azóta a kedvéért minden
héten feldíszítünk egy fát és tavasz óta
vidámparkba járunk. Apu múltkor ordított,
mikor megtaláltak, pedig kijöttem én is
az óriáskerekek alól. Kezünkbe akkor is batmanes
luftballont kapunk, amíg próbáltunk elveszni
a nyüzsgő placcon. Pislogtam, hátha le tudok
tagadni az itteni színekből: öregember
szürkének lássak sikoltozókkal megrakott,
elektromos malmot, alagútból kibukkanó,
pulóveres nagyapát. Alice után rosszul viselem,
hogy minden ennyire vidáman valóságos.
Szóval anyu nélkül talán apa sem igazi,
pedig bízhatom benne úgylis felületet
majd dodzsembe emel és galambot tesz
a gázpedálra. Nem szabad félni, mert kinevetnek.
Próbáltam legalább hamis békét kötni,
legyen idő ellesni a technikát a többiektől.
Nyelvem helyén, mint török szőnyeg
pirosa, beharapott foltok.*

Létrán járók

*Tudtam, hogy későn érsz
haza, mégis az ajtóban ülve
vártam egy darabig, hátha
megérkezel. Mintha letről
jöttek volna, kinyílt alattam
néhány emelet, és zuhantam,
mint Alice a nyúlüregben,
csodálkoztam, hogy nem félek.
Ismeretlen hangok beszéltek
összevissza. Hol a létra? Én
csak egyet hoztam. Bírja a*

tető? Ügyelj, a cserép meglazul.
Elaludtam, míg a sötétben
utat építettek a ház fölé.
A fényre ébredtem, a létrán járók
reflektorral jártak, mint
jólfésült angyalok, statiszták,
akiket a rendező néha
ölbe vesz. Az órájukra
mutattak, hogy ekkor jön,
talán a vonat vagy valami más,
de csak anyám szavát
hallottam, kapcsold le
a lámpát, mielőtt elalszol.

Padlásmeleg

Két napja minden délután
várjuk az esőt, ülünk
odafent, hogy összekötözd
a tetőt. A fele cserép
meglazult, pedig én
csak egyet loptam el,
hátha kiszökik a padlásmeleg,
a fecskék be, és a két
összeadott test közt,
mint a tévémaci előtt, nem
marad el a csicsergés.